

DIVENDRES SANT

Catedral de Sant Pere de Vic, 19-4-2019

Ell portava les nostres malalties, i havia pres damunt seu els nostres dolors: nosaltres el teníem per un home castigat que Déu assota i humilia. Mentre ell, per les nostres faltes, moria malferit, fet pols per les nostres culpes, complia la pena que ens torna la pau, i les seves ferides ens curaven. Aquestes paraules del quart càntic del servent de Jahvè del llibre del profeta Isaïes, que hem escoltat, ens poden ajudar a entrar en el misteri de la passió i mort del Senyor. Sempre ens colpeix escoltar el relat de la passió i mort del Senyor. Perquè és l'amor de l'innocent i el just i perquè en la passió i mort del Senyor tots hi estem referits. La nostra fe ens fa descobrir que, com deia el profeta, de fet ell portava damunt seu els nostres dolors, els nostres pecats. I, al mateix temps, també en aquesta passió i mort nosaltres tenim la redempció, el perdó dels pecats.

Aquesta és la gran gosadia de la fe cristiana. La mort de Jesús de Natzaret, en aquell divendres, en el Gòlgota, fora de la ciutat de Jerusalem, és un fet que abasta tots els temps i tots els llocs. Per dir-ho d'una altra manera: la fe cristiana ens fa veure que tots els pecats de la humanitat sencera, també el meu pecat, és causa d'aquesta mort de Jesús; i, al mateix temps, tot pecat, també el meu pecat, té en la mort de Crist la redempció. El misteri de la iniquitat del pecat troba en la mort de Crist la seva redempció. La mort de Crist *ens torna la pau*. La reconciliació de l'home i Déu té en Jesús el seu punt de partença i la seva plenitud. Per això sant Pau ens diu que Crist és la nostra pau. I no solament la reconciliació amb Déu, sinó que també la reconciliació entre els homes té en la creu de Crist el seu inici i la seva culminació. Els homes podem viure la reconciliació amb els nostres germans perquè en el nostre cor tenim el perdó generós i gratuït de Déu. La reconciliació de Déu amb nosaltres en el seu Fill és la font de la reconciliació entre nosaltres. ¿Com puc deixar de donar el perdó al meu germà, si he rebut, de manera totalment gratuïta, el perdó del Senyor?

Les seves ferides ens curaven, ens ha dit el profeta. Aquesta tarda del Divendres Sant som convidats a contemplar les ferides de Crist en la seva passió. Són les ferides, tant del seu cos com del seu esperit. Els menyspreus, les burles, la traïció d'un dels seus, la negació de Simó-Pere, l'abandonament dels deixebles —al peu de la creu solament hi havia el deixeble estimat, amb Maria la seva mare i les dones—. Les ferides de les fuetades, les ferides dels cops i les bufetades, les ferides en el seu cap per la corona d'espines, les ferides en el camí del Calvari. Però, sobretot, les ferides en les seves mans i els seus peus, fetes pels claus, quan fou clavat a la creu, i la ferida en el seu

costat, quan, ja exànim en el seu cos, la llança del soldat va travessar el seu pit per arribar al cor. I del seu cor traspasat brolla a l'instant sang i aigua. Aquestes són les ferides que ens curaven, ja que són, per damunt de tot, expressió d'amor a Déu i als germans, i són també expressió de la màxima glorificació de Déu, ja que manifesten en grau suprem quin és el rostre misericordiós de Déu. Ferides d'amor que romandran en el cos de Jesús ressuscitat. Ell les mostrarà a l'apòstol Tomàs i als altres apòstols. I en el regne de la glòria, quan serem davant el Senyor, contemplarem aquestes ferides glorioses, ja que són les ferides d'amor de l'espòs que, en la batalla per la vida i la llibertat de la seva esposa, ha estat ferit. Les ferides infringides en la batalla per l'amor són ferides glorioses.

Les seves ferides ens curaven. El perdó que Crist ens ha aconseguit, amb la seva passió i mort, comporta també la capacitat de guariment del nostre cor. Tot pecat és una ferida en el nostre cor, que demana guarició. En la paràbola del bon samarità, aquest guareix amb oli i vi les ferides de l'home que està mig mort a la vora del camí. Jesús és el bon samarità de tots nosaltres i de tots els homes que, amb les seves ferides d'amor, ens guareix el nostre cos i el nostre esperit. Parlar de Jesús com el qui guareix les nostres ferides pot xocar en la nostra societat. El nostre orgull i la nostra autosuficiència ens porten a pensar en un món sense Déu, sense Crist. De fet, ens diuen que som en la societat del benestar i aquesta no pot acceptar que hi hagi sofriment en el cos o en l'ànima de les persones. Acceptar-ho seria un fracàs per a la societat del benestar. Però, de fet, n'hi ha, i molt! Les ferides en el cor es produeixen pel nostre pecat, com ja he expressat; però també hi ha les ferides pels desamors, pels fracassos en l'amor dels esposos. Hi ha també les ferides per la maternitat o paternitat absent o denegada. Les ferides dels abusos de tota mena, que amb la violència, trenquen les persones, àdhuc els infants. I no podem deixar de tenir presents les ferides produïdes per les ideologies que, negant la realitat, danyen les persones, tant en el seu cos com en el seu esperit. I quantes ferides pels pecats i pels vicis que ens porten a fer-nos mal a nosaltres mateixos i, molt sovint, als qui més estimem! I, no puc oblidar de dir-ho, la ferida en el cor d'una persona que experimenta el buit interior per la manca de sentit de la vida.

Les seves ferides ens curaven. Avui, Divendres Sant, tot contemplant la passió i mort del Senyor, proclamem el perdó, la reconciliació, la guarició, perquè en Crist sabem que el mal, el pecat, la mort, l'odi, la desconfiança, la tristesa no tenen la darrera paraula. El Crist que hem contemplat en la Passió segons sant Joan és el Crist gloriós, la glòria del qui ha estimat fins al final. Deixem, doncs, que les ferides glorioses de Crist siguin guarició per al nostre cor; i siguem, al mateix temps, nosaltres, enmig del nostre món, ple de persones que necessiten

la guarició en el seu cos i en el seu esperit, missatgers de Crist, mort i ressuscitat. Acol·lim les paraules del sant pare Francesc que, en el missatge per als joves, recentment lliurat, ens diu: «Aquest Crist que en la creu ens va salvar dels nostres pecats, amb aquesta mateix poder del seu lliurament total continua salvant-nos i rescatant-nos avui. Mira la seva creu, aferra't a ell, deixa't salvar, perquè els qui es deixen salvar per ell són alliberats del pecat, de la tristesa, del buit interior, de l'aïllament» (*Christus vivit*, 119).